

KATOLIKA SENTO

Periodico dell'Unione Esperantista Cattolica Italiana (UECI)

www.ueci.it

"Per la promozione della fratellanza e della comprensione tra i vari popoli di diverse lingue" (Paolo VI)

Periodico bimestrale - Reg. trib. di Vercelli 22.12.1997 n. 306 -
Sped. in abb.post. art. 2 comma 20/c L662/96 - filiale di Vercelli -
Direttore resp.: Mons. Gianni Ambrosio - Dir. e amm.: Vercelli, via Benadir, 62
Stampato da Centro Grafico Pirola-Lissone (MB)

Anno 99 - n.4 /2020
Ottobre/novembre/
dicembre

Karegaj geamikoj

Ĉi tiun Oktobron okazas la centa datreveno de la fondo de nia asocio.

Ĉi tiu datreveno okazas por ni dum delikata momento kaj pro la freŝdata forpaso de nia amata prezidanto Giovanni Daminelli, kaj pro la pandemio, kiuj malebligas al ni la fizikajn renkontiĝojn.

Sed ni povas danki al la Sinjoro pro la multaj eksterordinaraj homoj kiuj vere kontribuis al la historio de UECI: la multaj konataj, la aliaj

Carissimi amici

nel mese di ottobre ricorre il centesimo anniversario della fondazione della nostra associazione. Questo anniversario cade per noi in un momento delicato sia per la recentissima morte del nostro amato presidente Daminelli sia per la pandemia che ci impedisce di incontrarci fisicamente. Possiamo, però, ringraziare prima di tutto il Signore per le tante straordinarie persone che hanno fatto la storia di UECI: molte cono-

malpli konataj kaj ankaŭ tiuj kiuj trairis kun ni nur parton de la vojo sed kiuj kontribuis al la konstruo de nia komunumo.

Ni povas danki la Eklezion ĉar ĝi akceptis nin, lumigis nin kaj subtenis nian iradon dum tiuj ĉi 100 jaroj.

Precipe pro tio ni devas rememori tiun longan vojon, rememori la multajn vizaĝojn kaj la multajn momentojn kiuj plenigis je signifo nian apartenon.

Rememori signifas ankaŭ doni forton al niaj idealoj por kompreni en kiu direkto ni pluiru. Ni posedas heredaĵon de ideoj, kiujn ni devas gardi kaj transdoni.

Niaj idealoj rilataj al la devastigo de la kristana mesaĝo per Esperanto kaj al la helpo de la suferantoj, atestita de sennom-braj bonkoraj iniciatoj, estas daŭre aktualaj.

Ni havas la devon, do, rakonti, kunpartigi kaj malkovrigi tiun nian havaĵon.

La nia estas eta historio de atesto de Fido, sed ankaŭ de ŝanĝoj, de elektoj, de klopodoj kaj de malsukcesoj.

Multaj estis kaj estas la obstakloj sur la vojo de la renovigo. Renoviĝi, sed restante ĉiam fidelaj al nia identeco.

Tiu ĉi datreveno estu la oportuno por renovigi niaj engaĝiĝon, por relanĉi la asocion, por ke pli da homoj povu iĝi parto de nia komunumo, kaj por konkretigi la revojn ankoraŭ ne plenigitajn de niaj antaŭuloj.

sciute e altre meno conosciute e anche quelli che hanno percorso con noi solo un tratto ma che hanno contribuito a costruire la nostra comunità.

Possiamo ringraziare la Chiesa perché ci ha accolto, illuminato e ha sostenuto il nostro cammino in questi 100 anni.

Proprio per questo dobbiamo ricordare questo lungo percorso, ricordare i tanti volti e i tanti momenti che hanno riempito di significato la nostra appartenenza.

Ricordare significa anche dare forza ai nostri ideali per capire in quale direzione andare. Siamo eredi di un patrimonio di idee che dobbiamo custodire e trasmettere.

I nostri ideali di diffondere il messaggio cristiano per mezzo dell'Esperanto, di aiuti a chi soffre, testimoniati da innumerevoli iniziative caritatevoli, sono ancora attuali. Abbiamo il dovere, perciò, di raccontare, condividere e far scoprire questo nostro patrimonio.

La nostra è una piccola storia di testimonianza di Fede ma anche una storia di cambiamenti, di scelte, di tentativi e di fallimenti.

Tanti sono stati e sono gli ostacoli sulla via del rinnovamento. Cambiare ma rimanere fedeli alla nostra identità.

Questa ricorrenza sia un'opportunità per rinnovare il nostro impegno, per rilanciare l'associazione in modo che sempre più persone possano entrare a far parte della nostra comunità e per concretizzare i sogni ancora incompiuti dei nostri predecessori.

Tiziana Fossati

COMITATO CENTRALE

Il prossimo anno scadrà il mandato dell'attuale Comitato Centrale per cui, nel congresso del 2021, verrà eletto il nuovo comitato. Se, per motivi sanitari, non si potrà convocare un'assemblea in presenza il comitato deciderà quale modalità adottare per le votazioni.

Si pregano gli associati di inviare la propria disponibilità.

La tria Encikliko de Papo Francisko

La terza Enciclica di Papa Francesco

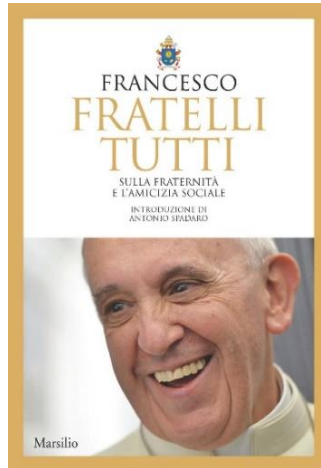
La 3an de Oktobro ĉe la tombo de sankta Francisko en Asizo la Papo subskribis sian trian Enciklikon titolitan “Ĉiuj fratoj”, el la komencaj vortoj, citaĵo el la admonoj de la Sanktulo, kiu uzadis tiujn vortojn por adresi sin al ĉiuj fratoj kaj fratinoj kaj proponis al ili vivo-manieron kun la gusto de la Evangelio. Kaj frateco kaj socia amikeco estas la manieroj indikitaj de la Papo en la Encikliko por konstrui pli bonan, justan kaj pacan mondon, per ĉies sindevigo: homoj kaj institucioj. La vojo indikita de Papo Francisko baziĝas sur la mesaĝo de Jesuo, kiu forigas ĉiun fremdecon. La kristano fakte estas vokita rekoni Kriston en ĉiu homo, vidi lin krucumita en la angoro de la forlasitoj kaj forgesitoj de ĉi tiu mondo, kaj resurektinta en ĉiu frato, kiu reekstaras.

Sed la frateco estas mesaĝo, kiun povas akcepti, kompreni, kundividi ankaŭ kredantoj de aliaj kredoj, kaj ankaŭ multaj nekredantoj.

La fonto de inspiro plurfoje citita estas la Documento pri la homa frateco subskribita de Francisko kaj la Granda Imamo de Al-Azhar en februaro 2019.

El tiu komuna deklaro la Papo reproponas la alvokon por ke la dialogo estu la vojo, la komuna kunlaboro estu kondutmaniero kaj reciproka kono estu metodo kaj kriterio.

La Fratecon oni devas akceli ne nur per vortoj sed per faroj. Faroj, kiuj konkretiĝas en la pli bona politiko, tiu ne submetita je la intereso de financo, sed kiu estu je la servo al la komuna bono, kapabla starigi la dignon de ĉiu

Il tre di ottobre presso la tomba di San Francesco ad Assisi il Papa ha firmato la sua terza Enciclica intitolata “Fratelli tutti”, dalle parole iniziali, citazione delle esortazioni del Santo, che con quelle parole si rivolgeva a tutti i fratelli e le sorelle e proponeva loro uno stile di vita dal sapore di Vangelo. Sia la fratellanza che l’amicizia sociale sono le vie indicate dal Papa nell’Encicli-

ca per costruire un mondo migliore, giusto e pacifico, attraverso l’impegno di tutti: persone e istituzioni. Il percorso indicato da Papa Francesco si basa sul messaggio di Gesù, che rimuove ogni estraneità. Il cristiano è infatti chiamato a riconoscere Cristo in ogni uomo, a vederlo crocifisso nell’angoscia degli abbandonati e dimenticati di questo mondo, e risorto in ogni fratello che risorge.

Ma la fratellanza è un messaggio che può essere accettato, compreso, condiviso dai credenti di altre fedi, così come da molti non credenti.

La fonte di ispirazione più volte citata è il Documento sulla Fratellanza Umana firmato da Francesco e dal Grande Imam di Al-Azhar nel febbraio 2019.

Di questa dichiarazione congiunta il Papa ripropone l’appello che il dialogo sia la via, la cooperazione comune sia una via di condotta e la conoscenza reciproca un metodo e un criterio.

La Fratellanza deve essere promossa non solo dalle parole ma dai fatti. Azioni che si concretizzano nella politica migliore, non soggetta agli interessi della finanza, ma al servizio del bene comune, capace di porre al

homo je la centro kaj certigi laboron al ĉiuj, por ke ĉiu povu evoluigi siajn proprajn kapablojn.

Politiko, kiu tute fora el populismo, povas trovi solvojn kontraŭ tio kio atencas la fundamentajn homajn rajtojn, kaj celas definitive forigi malsaton kaj homvendadon. Samtempe Francisko emfazas, ke pli justa mondo eblas per la akcelo de paco, kiu ne estas nur manko de milito, sed vera metiista faro, kiu kuntrenas ĉiujn.

Kunligitaj kun la vero, la paco kaj repaciĝo devas celi la justecon pere de dialogo, en la nomo de la reciproka evoluo.

El tio fontas la kondamno, kiun la Papo faras kontraŭ la milito, neado de ĉiuj rajtoj kaj neniel taksebla justa, eĉ ne per hipotezo, ĉar la atomaj, ĥemiaj kaj biologiaj armiloj hodiaŭ povas esti gravegajn sekvaĵon por la senkulpaĵoj civiluloj.

Fortaj estas en la Encikliko ankaŭ la malakcepto de mortopuno, neakceptebla, kaj la alvoko al pardono, kiu estu ligita kun la rememoro kaj la justeco: pardonu ne signifas forgesi, skribis la Papo, nek rezigni defendi siajn rajtojn por protekti sian propran dignon, la donacon de Dio.

Fona en la teksto estas la pandemio Covid-19, kiu - sciigas Francisko - "enirrompis neatendite ĝuste kiam mi skribis ĉi tiun enciklikon".

Sed la tutmonda sanitara krizo utilis por pruvi, ke neniu savas sin per si mem kaj ke vere venis la tempo por revii kiel unu homaro, en kiu ni estas ĉiuj fratoj.

La Encikliko finiĝas per la citaĵoj de Martin Luther King, Desmond Tutu, Mahatma Gandhi kaj ĉefe de beata Charles de Foucauld, modelo por ĉiuj pri tio, kion signifas identiĝi kun la lastaj por iĝi universala frato.

centro la dignità di ogni persona e di assicurare lavoro a tutti, affinché tutti possano sviluppare le proprie capacità.

Una politica molto lontana dal populismo può trovare soluzioni a ciò che viola i diritti umani fondamentali e mira a sradicare la fame e la tratta di esseri umani una volta per tutte. Allo stesso tempo, Francesco sottolinea che un mondo più giusto è possibile attraverso la promozione della pace, che non è solo mancanza di guerra, ma un vero lavoro "artigianale" che coinvolge tutti.

Legate alla verità, la pace e la riconciliazione devono cercare la giustizia attraverso il dialogo, in nome dello sviluppo reciproco.

Da ciò scaturisce la condanna del Papa alla guerra, negazione di ogni diritto e in nessun modo giustificabile, nemmeno per ipotesi, perché le armi nucleari, chimiche e biologiche oggi possono provocare gravi conseguenze a civili innocenti.

Forti nell'Enciclica sono anche il rifiuto della pena di morte, inaccettabile, e l'appello al perdono, che dovrebbe essere legato alla memoria e alla giustizia: perdonare non significa dimenticare, ha scritto il Papa, o rinunciare a difendere i propri diritti per tutelare la propria dignità, dono di Dio.

Lo sfondo nel testo è la pandemia del Covid-19, che - annuncia Francisko - "è scoppiata inaspettatamente proprio mentre stavo scrivendo questa Enciclica".

Ma la crisi sanitaria globale è servita a dimostrare che nessuno si salva da solo e che è davvero giunto il momento di sognare come un'unica umanità in cui siamo tutti fratelli.

L'Enciclica si conclude con citazioni di Martin Luther King, Desmond Tutu, Mahatma Gandhi e soprattutto del Beato Charles de Foucauld, modello per tutti di cosa significhi identificarsi con gli ultimi per diventare un fratello universale.

Bona samariano - Maria Cavazzini
<https://predicatelosuitetti.com/maria-cavazzini-fortini/>

La lastaj frazoj de Encikliko “Ĉiuj fratoj” estas du preĝoj: unu al la Kreanto kaj la alia ekumena kristana preĝo, por ke frateca spirito loĝu en la koroj de la homoj.

La Malriĉuleto ne faris dialektikan militon, altrudante doktrinojn, sed li komunikis la amon al Dio, skribis la Papo, kaj li estis fruktodona patro, kiu estigis la revon pri frata socio.

La Encikliko celas antaŭenigi mondan sopiron al frateco kaj sociala amikeco.

Deirante el la komuna aparteno al la homa familio, el la reciproka agnosko esti fratoj, ĉar filoj de la unuika Kreanto, ĉiuj en la sama boato, kaj sekve bezonantaj ekkonscii, ke en globalizita kaj interkomentita mondo oni povas saviĝi nur kune.

Le ultime frasi dell’Enciclica “Fratelli tutti” sono due preghiere: una al Creatore e l’altra una preghiera ecumenica cristiana, perché uno spirito di fraternità possa albergare nel cuore degli uomini.

Il Poverello non ha faceva una guerra dialettica, imponendo dottrine, ma ha comunicato l’amore di Dio, ha scritto il Papa, ed è stato un padre fecondo che ha realizzato il sogno di una società fraterna.

L’Enciclica mira a promuovere un’ aspirazione mondiale di fratellanza e amicizia sociale.

Allontanarsi dalla comune appartenenza alla famiglia umana, dal reciproco riconoscimento di essere fratelli, perché figli dell’unico Creatore, tutti sulla stessa barca, e quindi bisognosi di prendere coscienza che in un mondo globalizzato e interconnesso ci si può salvare solo insieme.

Carlo Sarandrea
El elsendo en Esperanto de Radio Vatikana

Nia eta Parnaso

Ugualo di più

Non è vero che tutti
sono uguali i morti

quelli ci sono che è peccato perdere
non ancora scaltri della vita
per volerli punire di vivere

quelli ci sono che si arrabbiano
moltissimo se devono andarsene
dagli altri troppo presto costretti
a sradicarsi dalla pianta comune

quelli ci sono che andandosene mille
e mille volte verso di noi si voltano
fino a darci la voglia di seguirli
- o dobbiamo sbarazzarcene subito

quelli ci sono che non finiremmo
di piangere abbracciandoci al ricordo
imperfetto di un rapporto sbagliato

: è la morte uguale per tutti
per coloro che restano di piú.

Esperantigis A.iannacone

Giuseppe Napolitano naskiĝis en Minturno (Latina, Italujo) la 12an de Februaro 1949. Li loĝas en Formio. Li doktoriĝis pri literaturo kaj instruis en liceoj dum 33 jaroj. Liaj verkoj estis tradukitaj en 33 lingvoj. Li estas prezidanto de la kultura asocio "La stanza del poeta". Li partoprenas en gravaj internaciaj Festivaloj

Li estas membro de la estraro de la festivalo "Ditet e Naimit" en Nord-Makedonio. Li eldonis preskaŭ 100 librojn.

Egala plie

*Ne estas vere ke ĉiuj
mortintoj egalas*

*estas tiuj kiujn estas tre damaĝe perdi
ne ankoraŭ ruzaj pri la vivo
por voli puni ilin pro ekzistado*

*estas kiuj treege koleras
se devas foriri tro frue
de la aliuloj devigitaj
elradikiĝi el la komuna planto*

*estas kiuj forirante turniĝas
al ni mil kaj mil fojojn
ĝis logi nin sekvi ilin
- aŭ ni devas tuj forliberiĝi je ili*

*estas tiuj pri kiuj neniam ni ĉesus
plori ĉirkaŭbrakante la neperfektan
memoron de erara rilato*

*: la morto egalas por ĉiuj
por tiuj kiuj restas plie.*

Giuseppe Napolitano

Giuseppe Napolitano è nato a Minturno il 12 febbraio 1949. Vive a Formia. Laureato in Lettere, ha insegnato per trentatré anni nei Licei. Le sue opere sono state tradotte in trentatré lingue. È presidente dell'Associazione culturale "la stanza del poeta". Partecipa a importanti Festival internazionali.

È nel comitato direttivo del Festival "Ditet e Naimit" in Macedonia del Nord. Ha pubblicato circa cento libri.

Preĝa Apostol-agado 2021

Intencoj	Intenĉioni
<p>La preĝ-intencoj konfiditaj de la Papo al sia tutmonda preĝ-reto. Ĉiu proponata monata intenco povas esti: aŭ “por la evangelizado” aŭ “universala”.</p>	<p>Le intenĉioni di preĝhiera che il Papa ha affidato alla sua rete mondiale di preĝhiera. L'intenĉione mensile proposta può essere: o “per l'evangelizzazione” o “universale”.</p>
<p>JANUARO (evangelizado) La homa frateco <i>Por ke la Sinjoro donu al ni la gracon vivi en plena frateco kun la gefratoj de aliaj religioj, preĝante unu por la alia, malfermitaj al ĉiuj.</i></p>	<p>GENNAIO (evangelizzazione) La fraternità umana <i>Perché il Signore ci dia la grazia di vivere in piena fratellanza con i fratelli e le sorelle di altre religioni, pregando gli uni per gli altri, aperti a tutti.</i></p>
<p>FEBRUARO (universala) Perforto kontraŭ virinoj. <i>Ni preĝu por la virinoj, kiuj estas viktimoj de perforto, por ke ili estu protektataj de la socio kaj iliaj suferoj estu konsiderataj kaj aŭskultitaj.</i></p>	<p>FEBBRAIO (universale) Violenza sulle donne. <i>Preghiamo per le donne vittime di violenza, perché vengano protette dalla società e le loro sofferenze siano prese in considerazione e ascoltate.</i></p>
<p>MARTO (evangelizado) Sakramento de repaciĝo <i>Ni preĝu por ke ni vivu la sakramenton de repaciĝo per renovigita profundo, por gustumi la senfinan kompaton de Dio.</i></p>	<p>MARZO (evangelizzazione) Sacramento della riconciliazione <i>Preghiamo affinché viviamo il sacramento della riconciliazione con una rinnovata profondità, per gustare l'infinita misericordia di Dio.</i></p>
<p>APRILo (universala) Fundamentaj rajtoj <i>Ni preĝu por tiuj, kiuj riskas sian vivon batalante por fundamentaj rajtoj en diktatorecoj, aŭtoritatemaj reĝimoj kaj eĉ en krizaj demokratioj.</i></p>	<p>APRILE (universale) I diritti fondamentali <i>Preghiamo per coloro che rischiano la vita lottando per i diritti fondamentali nelle dittature, nei regimi autoritari e persino nelle democrazie in crisi.</i></p>
<p>MAJO (universala) La mondo de la financo <i>Ni preĝu, por ke la financaj respondeculoj kunlaboru kun la registaroj por reguligi la financajn merkatojn kaj protekti la civitanojn kontraŭ ĝiaj danĝeroj.</i></p>	<p>MAGGIO (universale) Il mondo della finanza <i>Preghiamo perché i responsabili della finanza collaborino con i governi per regolamentare i mercati finanziari e proteggere i cittadini dai suoi pericoli.</i></p>

JUNIO (evangelizado)

La beleco de la geedziĝo

Ni preĝu por la junuloj, kiuj preparas geedziĝon kun la subteno de kristana komunumo: por ke ĉiam plu interamiĝu per malavareco, fideleco kaj pacienco.

JULIO (universala)

Socia amikeco

Ni preĝu por ke, en konfliktoj, ekonomiaj kaj politikaj sociaj situacioj, ni estu kuraĝaj kaj pasiaj farantoj de dialogo kaj amikeco.

AŬGUSTO (evangelizado)

La Eklezio

Ni preĝu por la Eklezio por ke ĝi ricevu de la Sankta Spirito la gracon kaj forton reformiĝi laŭ la evangelio.

SEPTEMBRO (universala)

Ekologi-daŭripova vivmaniero

Ni preĝu por ke ni ĉiuj faru kuraĝajn elektojn por sobra kaj ekologi-daŭripova vivmaniero, ekĝojante pro la junuloj, kiuj firme engaĝiĝas en ĝi.

OKTOBRO (evangelizado)

Misiistaj disĉiploj

Ni preĝu por ke ĉiuj baptitoj estu kuntrenita en la evangelizado, dispona je misiado, per atesto de vivo, kiu havu la guston de la evangelio.

NOVEMBRO (universala)

La homoj suferantaj pro deprimiĝo

Ni preĝu por ke la suferantoj pro deprimiĝo aŭ pro laborstreĉo trovu de ĉiuj subtenon kaj lumon, kiu malfermu ilin al la vivo.

DECEMBRO (evangelizado)

La katekistoj

Ni preĝu por la katekistoj, vokataj anonci la vorton de Dio, por ke ili estu atestantoj de ĝi kun kuraĝo kaj kreemo en la potenco de la Sankta Spirito.

GIUGNO (evangelizzazione)

La belleco del matrimonio

Preghiamo per i giovani che si preparano al matrimonio con il sostegno di una comunità cristiana: perché crescano nell'amore, con generosità, fedeltà e pazienza.

LUGLIO (universale)

– L'amicizia sociale

Preghiamo affinché, nelle situazioni sociali, economiche e politiche conflittuali, siamo coraggiosi e appassionati artefici del dialogo e dell'amicizia.

AGOSTO (evangelizzazione)

La Chiesa

Preghiamo per la Chiesa, perché riceva dallo Spirito Santo la grazia e la forza di riformarsi alla luce del Vangelo.

SETTEMBRE (universale)

Uno stile di vita ecosostenibile

Preghiamo affinché tutti facciamo scelte coraggiose per uno stile di vita sobrio ed ecosostenibile, rallegrandoci per i giovani che vi si impegnano risolutamente.

OTTOBRE (evangelizzazione)

Discepoli missionari

Preghiamo perché ogni battezzato sia coinvolto nell'evangelizzazione, disponibile alla missione, attraverso una testimonianza di vita che abbia il sapore del Vangelo.

NOVEMBRE (universale)

Le persone che soffrono di depressione

Preghiamo affinché le persone che soffrono di depressione o di burn-out trovino da tutti un sostegno e una luce che le apra alla vita.

DICEMBRE (evangelizzazione)

I catechisti

Preghiamo per i catechisti, chiamati ad annunciare la Parola di Dio: affinché ne siano testimoni con coraggio e creatività nella forza dello Spirito Santo.

Kalendaro de la mondaj kaj italaj tagoj en la jaro 2021

La **mondaj tagoj** estas skribitaj per **dika litertipo**; la *italaj tagoj* per *kursivo*

JANUARO

- 1 Jan. 2021: **54a Tago de la paco**
 6 Jan. 2021: **Misia Tago de la geknaboj**
 17 Jan. 2021: *32a Tago por la pliprofundigo kaj la evoluo de la dialogo inter la katolikoj kaj la hebreoj*
 18-25 Jan. 2021: **Semajno de la preĝo por la unueco de la kristanoj**
 31 Jan. 2021: **68a Tago de la lepruloj**

FEBRUARO

- 2 Feb. 2021: **25a Tago de la konsekrita vivo**
 7 Feb. 2021: *43a Tago por la vivo*
 11 Feb. 2021: **29a Tago de la malsanulo**

MARTO

- 24 Mar. 2021: *Tago de la preĝo kaj la fasto memore al martiraj misiistoj*
 28 Mar. 2021: **36a Tago de la junularo** (*celebrado en la diocezoj*)

APRILIO

- 2 Apr. 2021: Sankta Vendredo (aŭ alia tago fiksita de la dioceza Episkopo)
Tago por la agoj de la Sankta Lando (deviga monokolekto)
 18 Apr. 2021: *97a Tago por la Katolika Universitato de la Sankta Koro* (deviga monokolekto)
 25 Apr. 2021: **58a Tago de la preĝo por la vokiĝoj**

Calendario delle Giornate mondiali e nazionali per l'anno 2021

Le **Giornate mondiali** sono riportate in **neretto**; le *Giornate nazionali* in *corsivo*

GENNAIO

- 1° gennaio: **54ª Giornata della pace**
 6 gennaio: **Giornata missionaria dei ragazzi**
 17 gennaio: *32ª Giornata per l'approfondimento e lo sviluppo del dialogo tra cattolici ed ebrei*
 18-25 gennaio: **Settimana di preghiera per l'unità dei cristiani**
 31 gennaio: **68ª Giornata dei malati di lebbra**

FEBBRAIO

- 2 febbraio: **25ª Giornata della vita consacrata**
 7 febbraio: *43ª Giornata per la vita*
 11 febbraio: **29ª Giornata del malato**

MARZO

- 24 marzo: *Giornata di preghiera e digiuno in memoria dei missionari martiri*
 28 marzo: **36ª Giornata della gioventù** (celebrazione nelle diocesi)

APRILE

- 2 aprile: Venerdì santo (o altro giorno determinato dal Vescovo diocesano)
Giornata per le opere della Terra Santa (colletta obbligatoria)
 18 aprile: *97ª Giornata per l'Università Cattolica del Sacro Cuore* (colletta obbligatoria)
 25 aprile: **58ª Giornata di preghiera per le vocazioni**

MAJO

2 Maj. 2021: *Tago de konsciigo pri la ekonomia subteno al la Katolika Eklezio*

16 Maj. 2021: **55a Tago por la sociaj komunikiloj**

JUNIO

11 Jun. 2021: *Soleno de la Sanktega Koro de Jesuo*

Tago de la pastra sanktigo

27 Jun. 2021: **Tago por la karitato de la Papo** (deviga monkolekto)

SEPTEMBRO

1 Sep. 2021: **6a Tago de la preĝo por la prizorgo de la kreitaro**

16a Tago por la gardado de la kreitaro

26 Sep. 2021: **107a Tago de la migranto kaj de la rifuĝinto** (deviga monkolekto)

OKTOBRO

24 oktobro: **95a Misia Tago** (deviga monkolekto)

NOVEMBRO

1 Nov. 2021: **Tago de la universala sanktigo**

7 Nov. 2021: *71a Tago de la danko*

14 Nov. 2021: **5a Tago de la Malriĉuloj**

21 Nov. 2021: **Tago de la klostraj monaĥinoj**

21 Nov. 2021: *Tago de la sentemigo por la vivtenado de la pastraro*

* Ŝanĝebla dimanĉo: *Tago de la katolika ĉiutaga ĵurnalo*

MAGGIO

2 maggio: *Giornata di sensibilizzazione per il sostegno economico alla Chiesa Cattolica*

16 maggio: **55ª Giornata per le comunicazioni sociali**

GIUGNO

11 giugno: Solennità del Sacratissimo Cuore di Gesù

Giornata di santificazione sacerdotale

27 giugno: **Giornata per la carità del Papa** (colletta obbligatoria)

SETTEMBRE

1° settembre: **6ª Giornata di preghiera per la cura del creato**

16ª Giornata per la custodia del creato

26 settembre: **107ª Giornata del migrante e del rifugiato** (colletta obbligatoria)

OTTOBRE

24 ottobre: **95ª Giornata missionaria** (colletta obbligatoria)

NOVEMBRE

1° novembre: **Giornata della santificazione universale**

7 novembre: *71ª Giornata del ringraziamento*

14 novembre: **5ª Giornata dei Poveri**

21 novembre: **Giornata delle claustrali**

21 novembre: *Giornata di sensibilizzazione per il sostentamento del clero*

* Domenica variabile: *Giornata del quotidiano cattolico*

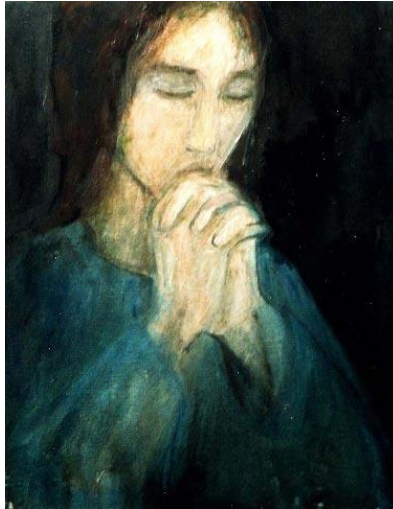

Kredo kaj societo

Preĝo: rilato kun iu “vi”
homa

... estas nepre necese deiri el la antaŭsupozo, ke la preĝado estas paroli kun iu, kiun oni konas, alikaze estas vere alta la risko troviĝi en interparolo kun kolono aŭ kun statuoj el ligno, el gipso aŭ el ŝtono.

Krom ne povi ekparoli kun la statuoj, des malpli ni ne povas pensi surgrimpi la plej altajn montojn por serĉi nian Dion meze de la nuboj, ĉar, se ni faras tion ni ne estas preĝantaj, ĉar preĝo estas renkontiĝo.

Renkontiĝo kun iu “vi”. Renkontiĝo kun homo. Ni provu mediti kune kaj facile pri niaj ĉiutagaj agoj. Ĉiumatene ni vekigās, ni lavas nin, ni sapumas nin, ni sekigas nin, ni parfumas nin, ni kombas nin, ni vestas nin en iu maniero... Kial ni faras tion? Simple ĉar ni pretiĝas por renkonti iun. Kaj tia estas la preĝado. Estus multe pli bone se ni ĉesus halti antaŭ statuoj, kiu, eĉ se belega, ne estas homa “vi”. Tio ne estas preĝado. Kiam mi interrilatas kun iu homa “vi”, la granda diferenco estas, ke ne necesas, ke estu mi kiu diras multajn vortojn; sed estas mi, kiu bezonas aŭskulti tion, kion li volas diri al mi: «Antaŭ ol vi venis, mi jam konis vin, mi formis vin, mi volis vin» (kp. *Psa* 138). Se la “vi” kun kiu mi decidis rilatiĝi estas Dio, la vortoj kiujn mi aŭskultos estos similaj al tiuj ĉi.

Do, se mi deziras preĝi, la unua fareda paŝo estas malkovri kie kuŝas Dio, kompreni kie li

Preghiera: relazione con un “tu”
umano

... è di vitale necessità partire dall’ assunto che la preghiera è parlare con qualcuno che si conosce, altrimenti è altissimo il rischio di ritrovarsi a parlare con una colonna o con una statua di legno, di gesso o di pietra.

Oltre a non poterci mettere a parlare con le statue non possiamo neanche pensare di scalare le montagne più alte per cercare il nostro Dio tra le nubi, perché se facciamo queste cose non stiamo pregando in quanto la preghiera è un incontro.

Un incontro con un “tu”. Un incontro con una persona. Proviamo a riflettere insieme con facilità sui nostri gesti quotidiani. Noi la mattina ci alziamo, ci laviamo, ci insaponiamo, ci asciughiamo, ci profumiamo, ci pettiniamo, ci vestiamo in un certo modo... Perché lo facciamo? Semplicemente perché ci prepariamo ad incontrare qualcuno. E così è la preghiera. Faremmo bene a smetterla di sostare davanti a una statua che, anche se bellissima, non è un “tu” umano. Questa non è preghiera. Quando mi relazio con un “tu” umano, la grande differenza è che non c’è bisogno che sia io a dire tante parole, piuttosto ho bisogno di ascoltare cosa lui ha da dirmi: «Prima che tu venissi, io già ti conoscevo, io ti ho intessuto, io ti ho voluto» (cfr. *Sal* 138). Se il “tu” con cui scelgo di relazionarmi è Dio, le parole che ascolterò saranno simili a queste. Dunque, se desidero pregare, il primo passo da fare è scoprire

alparolas min kaj poste meti min en aŭskulto de lia Vorto.

Baldaŭ mi malkovros ke, malsame ol ĉiuj aliaj "vi", Li diras al mi:

«Mi estas kun vi. Mi donas al vi la eblecon ke mia korporeco estu en la via, por ke vi revenu al la vivo. Kaj vi eĉ faros aferojn pli grandajn ol mi» (kp Joh 14, 20; Joh 15, 4-10).

Post tiuj ĉi enkondukaj pensoj, se iu ankoraŭ ne kapablas rekoni sin en tiuj ĉi vortoj, povas esti, ke li neniam preĝis.

dov'è Dio, comprendere dove lui mi parla e poi mettermi in ascolto della sua Parola.

Presto scoprirò che a differenza di tutti gli altri "tu" lui mi dice:

«Io sono con te. Io ti do la possibilità che la mia corporeità sia nella tua affinché tu torni alla vita. E farai persino cose più grandi di me» (cfr. Gv 14,20 ; Gv 15, 4-10). Dopo tutte queste premesse, se qualcuno ancora non riesce a ritrovarsi in questo discorso è forse possibile che non abbia mai pregato.

Esperantigis F.Fagnani

Don Salvatore Rinaldi

<https://www.sangiovannivenafro.it/2016/11/07/preghiera-relazione-con-un-tu-umano/>

NI FUNEBRAS KAJ KONDOLENCAS

La oficiro kavaliro Mario Gedda fariĝus centjaraĝa la 28an de Decembro 2020. Li pasigis intensan kaj laboreman vivon. Vundita kiel batalanto komence de la dua mondmilito, li restis konvaleska dum longa tempo.

Il Cav. Uff. Mario Gedda avrebbe compiuto cento anni il 28 dicembre 2020. Trascorse una vita intensa ed operosa. Ferito da combattente all'inizio della seconda guerra mondiale, rimase convalescente per lungo tempo.

Resaniĝinta li denove dediĉis sin al agrikultura kultivado en Buronzo, vilaĝo apud Vercelli. Poste li laboris en poŝtoficejo en Novara.

Li kunlaboris kaj kontribuis, per sia aktiva partopreno, al la disvastigo de la grupoj de UECI kaj de FEI en Vercelli sub la gvido de la eminenta prezidanto Prof-ro Mario Sola.

Li havis oftajn interŝanĝojn kun polaj fakuloj de Esperanto. Li partoprenis en diversaj kongresoj; la lasta estis tiu en Asizo en 2016. Li distingigis kiel viro kun tre homa afableco, kulture scivolema ekkoni kaj lerni.

(Francesco Ottino)

Riavutosi si dedicò alla coltivazione agricola in quel di Buronzo: paese vercellese. Successivamente si impiegò nelle poste italiane a Novara.

Collaborò e contribuì, con la sua fattiva partecipazione, alla diffusione del gruppo U.E.C.I. e F.E.I. di Vercelli sotto la guida dell'illustre presidente italiano esperantista Prof. Mario Sola.

Ebbe interscambi frequenti con cultori polacchi di esperanto. Partecipò a diversi congressi, ultimo quello di Assisi nel 2016. Si distinse come uomo di umanissima affabilità, culturalmente curioso di conoscere e di apprendere.

500-a datreveno de la morto de 500° anniversario della morte di Raffaello Sanzio

“Perciò l’ecologia richiede anche la cura delle ricchezze culturali dell’umanità nel loro significato più ampio”. Enciclica di papa Francesco LAUDATO SI’

*“Tial ekologio postulas ankaŭ prizorgon de la kulturaj riĉaĵoj de la homaro en ilia plej vasta signifo”.
Encikliko de Papo Francisko LAUDATO SI’*

Villa Madama - Roma (Vilao Madama - Romo)

Madonna Sistina (Madono Siksta)

La 6an de Aprilo 1520 mortis, 37 jarojn aĝa, Raffaello Sanzio, unu el la plej gravaj personecoj de nia Renesanco. La pentristo el Urbino estis aŭtoro de veraj ĉefverkoj de religia arto. Li estas ankoraŭ nuntempe modelo de kristana artisto, ĉar li ne nur posedis la teknikon, sed li studis la antikvan arton kaj precipe la tekstojn de la Evangelio por povi kompreni la psikologion de la personoj. Malgraŭ la fakto, ke li estis pentristo, Raffaello studis profunde ankaŭ la arkitekturon dum granda parto de sia vivo. En liaj pentraĵoj ĉeestas strukturoj kiuj atestas la grandan konon de la arkitekturo, kiel, ekzemple, en la verko de la geedziĝo de la Virgulino. En la jaro 1509 Raffaello komencis la konstruon de la eta preĝejo de “Sant’Eligio degli Orefici” en Romo kaj en 1519 tiun de “Villa Madama”.

Il 6 aprile 1520 a 37 anni moriva Raffaello Sanzio, una delle figure più importanti del nostro Rinascimento. Il pittore di Urbino è stato autore di autentici capolavori di arte sacra. Egli è ancora oggi un modello di artista cristiano perché, non solo possiede la tecnica, ma studia l’arte antica e soprattutto i testi del Vangelo per poter comprendere la psicologia dei personaggi. Nonostante si sia imposto come pittore il Sanzio studia approfonditamente anche l’architettura per gran parte della sua vita. Nei suoi dipinti sono presenti strutture architettoniche che testimoniano una grande conoscenza dell’architettura come, per esempio, nel quadro dello sposalizio della Vergine. Nel 1509 Raffaello iniziò la costruzione della piccola chiesa di Sant’Eligio degli Orefici a Roma e nel 1519 la costruzione di Villa Madama.

Dum tiu ĉi periodo oni atribuis al Raffaello multegajn verkojn, kiuj restis nekompletigitaj pro lia antaŭtempa forpaso.

En la jaro 1514, post la morto de Bramante, la Papo Leono la 10-a nomumis Raffaello'n arkitekto de la "Fabbrica de Sankta Petro" kaj en 1515 prefekto pri la antikvaĵoj por observi kaj rekvizicii ĉiujn marmoraĵojn kaj arkeologiajn restaĵojn utiligendajn por la konstruejo de la Baziliko de Sankta Petro.

Ĉiu trovitaĵo devis esti atente studata de spertulo. La Papo kaj Raffaello estis vere konsciaj pri la valoro de la atestoj de la pasinteco kaj oni ne povis ebligi, ke ili estu detruitaj aŭ reutiligitaj kiel konstrumaterialoj. En 1519 Raffaello kaj Baldassarre Castiglione, lia amiko kaj klerulo je la servo de la Papa Ŝtato, skribis leteron al la Papo pri la protekto kaj la pristudo de la antikvaj domoj. En la letero ni vidas artiston sin dediĉintan al la studado kaj al la serĉado de la antikvaj dokumentoj.

Li forte bedaŭras pro la nerekaptebla malapero de pluraj romiaj restaĵoj. Raffaello ne kulpigas pri la ruiniĝo de la antikva Romo la barbarajn invadojn, sed li asertas, ke dum la 11 jaroj dum kiuj li loĝis en Romo, li rimarkis fian detruadon de la antikvaĵoj, utiligitaj por konstrui la modernan Romon.

Raffaello ne timas akuzi ankaŭ la antaŭajn Papojn, kiuj kontribuis al la forrabado. Raffaello pasie petas la gardadon de unika monumenta heredaĵo. Pro tio, li estas konsiderata la unua gardisto pri artaĵoj en la historio. *(Esperantigis Francesco Fagnani)*

Durante questo periodo a Raffaello sono stati attribuiti moltissime opere che rimasero incompiute a causa della sua prematura morte.

Nel 1514, dopo la morte del Bramante, il papa Leone X nominò Raffaello architetto della Fabbrica di San Pietro e nel 1515 prefetto alle antichità al fine di visionare e requisire tutti i marmi e i reperti archeologici da utilizzare nel cantiere della basilica di San Pietro.

Ogni reperto doveva essere attentamente studiato da un esperto. Il Papa e Raffaello erano infatti ben consapevoli del valore delle testimonianze del passato e non si poteva permettere che andassero distrutte o riutilizzate come materiali da costruzione. Nel 1519 Raffaello e Baldassarre Castiglione, un letterato al servizio dello Stato pontificio e suo amico, scrissero una lettera al Papa sulla tutela e lo studio degli edifici antichi. In questa lettera vediamo un artista dedito allo studio e alla ricerca delle fonti antiche.

Egli si duole per la scomparsa irrecuperabile di molte vestigia romane. Raffaello non dà la colpa della rovina di Roma antica alle invasioni barbariche ma afferma che, anche negli 11 anni in cui egli ha vissuto a Roma, ha notato una scellerata distruzione delle antichità, utilizzate per edificare la moderna Roma. Raffaello non ha timore ad accusare anche i precedenti papa che contribuirono al saccheggio. Raffaello con ardore chiede la salvaguardia di un patrimonio monumentale unico. Per questo motivo egli è considerato il primo sovrintendente della storia. **T.F**

COMITATO CENTRALE U.E.C.I.

Presidente: Tiziana **FOSSATI**, via F.Filzi 30/A, 20035 Lissone (MB) - tel. 039.464942
e-mail : katolika.sento@ ueci.it (*la residenza del presidente è anche sede dell'associazione*)

Vice presidente: Francesco **FAGNANI**, Via Bartolomeo Eustachi 47, 20129 Milano

Segret./Cassiere: fra Pierluigi **SVALDI**, p.za S. Francesco, 1 - 38057 Pergine Valsugana (TN) – tel. 0461.531109

Responsabile dei congressi: G.CONTI, via F.Filzi 51, 20032 Cormano (MI) - tel. 02.66301958

Consulente editoriale: Carlo **SARANDREA**, via Santa Bernadette 6, 00167 Roma

Addetto alla logistica: Felice **SOROSINA**, Via Sarnico 17, 24060 Tavernola (BG) – tel. 3492191838

Consigliere: Norma **COVELLI CESCOTTI**, via E.Fermi 29, 38100 Trento – tel. 0461.925210

Consigliere: Giovanni **GAZZOLA**: Via Cendrole, 32 - Spineda, 31039 Riese Pio X (TV)

Assistente Ecclesiastico: mons. Giovanni **BALCONI**, p.zza Duomo, 16, 20122 Milano

Nota bene: Tutte le comunicazioni alla redazione di Katolika Sento vanno spedite al presidente UECl.

NORME E QUOTE ASSOCIATIVE PER L'ANNO 2021

Associato ordinario <i>con Katolika Sento</i> (SO)	€ 22,00
Associato giovane <i>con Katolika Sento</i> (SG)	€ 11,00
Associato familiare <i>senza Katolika Sento</i> (SF)	€ 11,00
Associato ordinario <i>con Espero Katolika</i> (SOE)	€ 43,00
Associato sostenitore <i>senza Espero Katolika</i> (SS)	€ 44,00
Associato sostenitore <i>con Espero Katolika</i> (SSE)	€ 65,00 *
Offerta minima per Katolika Sento (AK)	€ 10,00
Solo abbonamento a Espero Katolika (AE)	€ 21,00

È associato giovane chi non ha superato i 25 anni. È associato familiare chi convive con altro associato.

Specificare nella causale del versamento la categoria dell'associato, l'anno di nascita dei giovani, l'esatto indirizzo per il recapito del periodico K.S., la destinazione di eventuali offerte. I gruppi locali con almeno 10 soci trattengono € 2,10 per l'associato ordinario ed € 1,05 per l'associato giovane o familiare.

I versamenti vanno fatti sul C.C. Postale n. 47127675 Unione Esperantista Cattolica Italiana U.E.C.I. codice IBAN: IT66 R076 0101 6000 0004 7127 675 Codice BIC/SWIFT: BPPIITRRXXX

Nota: Sull'etichetta/indirizzo con la quale avete ricevuto questa copia di Katolika Sento è indicata la sigla associativa e l'anno di scadenza dell'abbonamento.

* È stata diminuita la cifra dell'associato benefattore con Espero Katolika da € 86 a € 65

A causa della pandemia ci sono stati ritardi nel versamento delle quote associative. Per questo motivo non è possibile quantificare le somma totale delle offerte.

Se qualcuno non desidera più associarsi, gentilmente invii un messaggio oppure faccia una telefonata. Grazie.

LA BELECO DE LA KREDO

“Lasu panjon ripozi” - “Lasciate riposare mamma”

Hieraŭ oni donacis al mi bildon de speciala kripo, kiu nomiĝas “Lasu panjon ripozi”. Estis en ĝi la dormanta Madono kaj Jozefo kun la bebo, kiu endormigis lin. Kiomaj el vi devas kundividi la noktan maldormon, edzo kaj edzino alterne, por la infano aŭ la infanino, kiu ploras, ploras, ploras.

“Lasu vian patrinon ripozi” estas la tenereco de familio, de geedzeco.

La kripo estas pli aktuala ol iam ajn, dum ĉiutage multaj armiloj kaj multaj perfortaj bildoj estas fabrikitaj en la mondo, kiuj eniras la okulojn kaj la koron. La kripo, male, estas metiista bildo de paco.

PAPO FRANCISKO *Decembro 2019*

leri mi hanno regalato un’immaginetta di un presepe speciale che si chiama: “Lasciamo riposare mamma”. C’era la Madonna addormentata e Giuseppe con il Bambinello lì, che lo faceva addormentare. Quanti di voi dovete dividere la notte fra marito e moglie per il bambino o la bambina che piange, piange, piange.

“Lasciate riposare mamma” è la tenerezza di una famiglia, di un matrimonio.

Il presepe è più che mai attuale, mentre ogni giorno si fabbricano nel mondo tante armi e tante immagini violente, che entrano negli occhi e nel cuore. Il presepe è invece un’immagine artigianale di pace.

PAPA FRANCESCO *Dicembre 2019*

Bonan Kristnaskon

